

De crisis binnen de WVB is ook van financiële aard. Ondanks steun van Agalev, een mooie storting rond de jaarwisseling van iemand aan de kust, de maandelijkse bijdrage van Jan Van Hee, de inkomsten uit de publiciteit vanwege EPO en Kritak, de steunstortingen van een aantal individuen gaapt er thans een negatieve kloof van $\pm$ 12.500Bf. Nu zal dit bedrag door de meerderheid van onze bevolking worden weggelachen als zijnde pietluttig, miniscul, maar voor diegenen die thans borg staan voor die som is het een veel te groot bedrag. Ook hier moet meer duidelijkheid komen, wie er mee het gat helpt dichten.

Deze tekst moet niet overgedramatiseerd worden. Als de dokter op het juiste ogenblik de juiste diagnose kan stellen, kan de patiënt zeker nog gered worden. Wat in de Werklozenvakbond thans vooral mankeert is een kollektief geuite strijdwil om er tegen aan te gaan. Velen hadden te snel enorme resultaten verwacht, anderen hebben zich te snel laten ontmoedigen door de kritiek die van buiten af onterecht is geuit door machtige organisaties die zich in een machtspositie bedreigd voelden. Zoals een ABVV'er, werkzaam op het nationaal secretariaat, mij in een persoonlijk gesprek vertelde, weet men zeer goed hoe op dergelijke toestanden in te spelen. Wat de Werklozenvakbond betreft ontbreekt thans de coherentie, de heldenmoed om keihard door de woestijn te stappen. We zijn vanzelfsprekend onder een moeilijk gesteinte gestart: geen financiële basis, met mensen die soms 150 km. van elkaar wonen en nauwelijks ervaring hadden inzake opbouw van een dergelijke organisatie... Ik hoop dat er zaterdag zoveel mogelijk mensen in Leuven zullen aanwezig zijn op deze studiedag om al deze problemen uit te praten! Ik nodig hierbij ook iedereen uit die er niet kan aanwezig zijn tenminste iets schriftelijk van zich te laten horen, met hierin zijn standpunt hoe we uit de huidige malaise kunnen vertrekken!

Luc Vanheerentals

NIEUWSBRIEF

WERKLOZENVAKBOND

Periodiek Tijdschrift

(veertiendaags) nr.9

V.U. M. Mortier

Nerviërsstraat 88

3000 Leuven

1 februari 1985

Postbus 20, 3000 LEUVEN

001-1472082-86

STUDIEDAG OVER DE HUIDIGE MOEILIKHEDEN IN DE WERKLOZENVAKBOND

ZATERDAG 16 FEBRUARI 10h30-17h

'T STUC, VAN EVENSTRAAT 2D, LEUVEN (1e verd.)

10h30 Inleiding door Luc Vanheerentals over de huidige organisatorische, inhoudelijke, strategische en financiële moeilijkheden van de Werklozenvakbond

11h00 Bijeenkomsten in kleine discussiegroepen

12h30 Maaltijd in het studentenrestaurant

14h-17h Plenumvergadering

WERKLOZENVAKBOND: WAT NU?

Sinds een goeie maand zitten we plots in een ernstige malaise.

De jongste twee Algemene Vergaderingen van de WVB werden slechts door een drietal mensen bijgewoond, alhoewel het winterweer er wel voor iets kan tussenzitten, en de reiskosten voor menig werkloze telkens een zware financiële aderlating is.

De crisis zit echter dieper. Tot op heden is de Werklozenvakbond er niet in geslaagd een structuur uit te bouwen waarin collectief aan een gemeenschappelijk doel gewerkt wordt. Natuurlijk worden de 4 doelstellingen door iedereen onderschreven, maar de werking zelf wordt door veel te weinig mensen echt gedragen. Het gaat dan minder om het praktische werk - bv. het opsturen van de Nieuwsbrief of het uithangen van affiches - dan

wel om de uitbouw van het wezen van deze organisatie. Tot op heden hebben zich 47 mensen lid gemaakt (al moeten daar nog een 10-tal personen aan toegevoegd worden die actief zijn door bv. de vergaderingen te volgen, maar zich niet 'officiëel' lid gemaakt hebben), hebben zich een 7-tal personen geabonneerd op de Nieuwsbrief (zonder zich te hebben lid gemaakt van de WVB) en zijn er daarenboven nog een 10-tal personen die als 'steungever zonder meer' te beschouwen zijn. Op dit ogenblik is het volstrekt onduidelijk hoe in de gegeven situatie die 75 mensen tot een besluit kunnen komen. Op de jongste Algemene Vergaderingen is zo goed als geen volk verschenen, dus wie heeft het dan voor het zeggen? In Leuven is er een kleine groep (3 tot 5 personen) intens actief bezig met de Werklozenvakbond, maar men voelt er zich zeker niet gemandateerd om perskommunikees en andere besluiten te nemen in naam van heel de Werklozenvakbond. De jongste twee maanden is er dus nauwelijks iets constructiefs gebeurd vanuit de WVB - behalve de uitgave van de Nieuwsbrief - met als gevolg dat de malaise enkel maar vergroot. Alleen al om die reden moet er tijdens de studiedag van volgende zaterdag in Leuven duidelijke taal gesproken worden. Zoals het nu draait kan via de publikatie van de Nieuwsbrief wel enigszins de schijn worden hooggehouden, maar is de Werklozenvakbond in feite een papieren organisatie, met papieren leden en geen geld om al dat papier te betalen.

De Werklozenvakbond is opgericht om de groep van niet-werkenden meer slagkracht, combattiviteit te bezorgen, maar zoals het nu draait, lijkt de WVB in de eerste plaats voor verdeling te zorgen. De twee grote vakbonden hebben een krachtig initiatief tegen ons ontketend, en de grote hoop van werklozencomités hebben syndikaten voor hun geld gekozen en wensen op geen enkele manier met ons geassocieerd te worden - behoudens enkele uitzonderingen (Hasselt, Menen, Waregem). Een aantal individuen binnen de vakbond hebben gemeend zeer laag te moeten trappen - onder de gordel zoals dat heet - tegen diegenen die het initiatief gestart zijn, maar dat staat hier buiten discussie. Het is duidelijk dat willen we bij onze eerste doelstelling blijven, we opnieuw aan een fundamentele keuze toe zijn. Sommigen zeggen dat het vooral de naam is die bij de vakbonden en hun sympathisanten in het verkeerde keelgat geschoten is,

anderen zeggen dat onze zweepfunctie kort, maar intens gewerkt heeft op die syndikale milieus. Een collectieve bezinning over hetgeen wij op dit ogenblik willen, maar vooral over hetgeen wij op dit ogenblik achten te kunnen doen, moet op de studiedag van Leuven fundamenteel besproken worden. Wij hebben het afgelopen jaar zeer duidelijk en kernachtig de kortsluiting die er thans bestaat tussen vakbonden en werklozen in de publieke opinie kunnen aan bod brengen, en vooral het ABVV heeft daar heftig op gereageerd door in de praktijk het toegestelde te willen bewijzen. De inspirerende rol moeten we alleszins verder blijven vervullen, maar in hoeverre moet dat nog gebeuren vanuit een positie die door de meeste betrokkenen als zeer controversieel wordt ervaren? Wie dicht betrokken is bij de actieve kern van de Werklozenvakbond weet dat een aantal personen al een tijdje pleiten voor een naamverandering, die ons zou acceptabel maken voor die actieven werklozen, die thans in de eerste plaats geloven in een werking binnen de vakbonden.

Naast organisatorische en strategische problemen die we op te lossen hebben, is er ten derde het cruciale inhoudelijke terrein. We hebben de vier doelstellingen, we hebben uitgebreide aandacht besteed aan het punt van de stempelcontrole, we hebben in de Nieuwsbrief al heelwat standpunten e.d. maar er is thans nog veel te weinig aan inhoudelijke uitdieping gedaan. Op een veertiendaagse avondvergadering kan moeilijk alles tegelijk besproken worden, we hebben ook geen studiedienst op wie we regelmatig kunnen terugvallen voor cijfers en argumenten en bij de actievelingen ontbreekt het geld om zich boeken e.a. waardevol materiaal aan te schaffen. Het is duidelijk dat de leefbaarheid van ons initiatief volledig samenhangt met de deelname van zoveel mogelijk leden bij de gevoerde discussies, en dan liefst nog een actieve deelname... Opnieuw stelt zich hier de vraag of het niet beter is dat de Werklozenvakbond met zoveel mogelijk middelen streeft naar verzoening met de andere actieve werklozen én werkenden binnen de syndikaten teneinde ook meer inhoudelijk te kunnen aansluiten bij het door hen geleverd studiewerk.